

عنوان مقاله:

تأثیر تشویق فرزند در تربیت

محل انتشار:

نهمین همایش ملی تازه های روانشناسی مثبت (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

کبری نیازمند - کارشناسی ارشد، علوم قرآن و حدیث، دانشگاه آزاد

محدثه رحیمی - سطح دو حوزه علمیه الزهرا سلام الله علیها ششده

سکینه ابراهیمی - سطح دو حوزه علمیه الزهرا سلام الله علیها ششده

زهرا ابراهیمی - سطح دو حوزه علمیه الزهرا سلام الله علیها ششده

خلاصه مقاله:

تشویق، یکی از عواملی است که سبب رسیدن کودک به کمال می شود. این موضوع از ابعاد مختلفی همچون: انواع، آثار، و اصول تشویق برخوردار است. لکن این نوشتار به بررسی نقش تشویق در تربیت کودک با نگاهی به آیات قرآن کریم و نهج البلاغه پرداخته که هدف از آن، شناخت آثار تشویق در تربیت کودک است تا بتوان از این طریق در جهت بهبود رفتار و اعمال کودکان گام مثبتی برداشت و در آن به مفهوم و آثار تشویق در تربیت کودک نیز پرداخته شده است. روش این تحقیق از نظر هدف، کاربردی و از نظر جمع آوری دادهها، کتابخانه ای (اسنادی) است. از یافته های تحقیق حاضر، می توان به این مورد اشاره کرد که تشویق، از ریشه شوق بوده و مصدر است؛ در لغت به معنای آرزومند کردن و در اصطلاح: ایجاد شور و شغف، حرکت و سرعت در مسیر انجام کار به طور کامل و نیکو است. در صورت رعایت این شرایط، این آثار بر آن مترتب می شود: عامل بازدارنده از تخلفات، تقویت ایمان در فرزندان، احساس موفقیت، دلگرمی و نشاط.

کلمات کلیدی:

آثار، تشویق، تربیت، کودک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1641645>

